

[Poulsgaard]

turtilbud, så det er ikke uden grund, spørgsmålet skal stilles til ministeren.

Selv om det ikke er noget, den nye kulturminister har lagt navn til, oplever man forslag om at hæve tilskuddet til Zoologisk Have, fribilletter drysses ud for 6 mill. kr. alene på de københavnske teatre, Det kgl. Teater skal ombygges og nybygges for millionbeløb osv. osv.

Nu kender vi jo i forvejen ministerens indstilling til brug af offentlige midler, og skal ministeren for skatteydermidler købe sig til goodwill hos folket og i særdeleshed hos kunstnerne, kan det hurtigt blive en dyr spøg med den udnævnelse, der nu er foretaget.

Poulsgaard (FP):

Jeg skal gerne med det samme medgive herfra, at jeg simpelt hen synes, det var en katastrofe, at vi fik fru Lise Østergaard til kulturminister, efter at vi har set hendes meriter for det ministerium, fruhen har haft med at gøre før. Når vi ser på det, er der al mulig grund til at frygte, at det pinedød nu går galt på kulturens område, hvis det skal være sådan, som ministeren har udtalt til flere aviser, f. eks. til Politiken den 29. februar 1980, hvor ministeren udtaler: Der skal føres en glad kulturpolitik. Ja, hvis vi kan komme gratis ind til det hele, kan vi måske nok blive glade alle sammen, f. eks. kan man se i bladet Sidste Nyt, at 50.000 mennesker er gået gratis i teatret, skønt vi er oppe på at give 200 kr. i tilskud pr. solgt teaterbillet. Kulturministeren siger også, der er brug for en folkelig linje i kulturformidlingen. Ja men hvad er det for en folkelig linje, kulturministeren er ude efter? Skal den folkelige linje købes via nye tilskud fra det offentlige? Ifølge B.T. har ministeren sagt, at der desværre er en tendens til, at folk bliver for passive, at vi får ondt af os selv, men at kulturen kan råde bod på det.

På baggrund af disse udtalelser lige i starten af en karriere og på et tidspunkt, hvor vi ved, at der skal spares, og ved, hvor uhyre svært det er at komme igennem med besparelser i dette ting, synes jeg nok, spørgsmålet absolut er relevant, og jeg håber også, ministeren vil erkende, at tiden ikke er inde nu til at gøre alle glade med fribilletter, men at tiden er inde til, at der skal spares.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal her se bort fra de mere personlige bemærkninger, som hr. Poulsgaard fremsatte lige før, og besvare det af hr. Poulsgaard stillede spørgsmål nr. 496.

Hr. Poulsaards spørgsmål forudsætter som en kendsgerning, at der skulle finde sløseri sted på kulturområdet med skatteydernes penge. Spørgsmålet ligner altså til forveksling det klassiske, om man vil holde op med at slå sin gamle mor.

Da jeg ikke kan acceptere hr. Poulsaards forudsætninger for spørgsmålet, bliver hr. Poulsgaard nødt til at affinde sig med hverken at få det besvaret med et ja eller et nej. Jeg kan kun svare, at jeg agter at disponere over de bevillinger, som folkettinget har stillet eller vil stille til rådighed på kulturområdet, i overensstemmelse med de forudsætninger, som bevillingerne er givet under. Regeringens kulturpolitik bygger i øvrigt som før på den kulturpolitiske redegørelse, kulturminister Niels Matthiasen afgav i folkettinget i november 1977.

Poulsgaard (FP):

Jeg fik jo ingenting at takke for, men det havde jeg heller ikke regnet med. Jeg havde måske haft en lille gnist af håb om, at ministeren i hvert fald havde indrømmet, at landet har alvorlige problemer, og at heller ikke kulturen kan holdes fri for besparelser. Men nej, det fik vi ikke. Ja, jeg forudser faktisk, at der sløses, og der sløses mange steder. Jeg kan henvise f. eks. til Sidste Nyt, der udtaler, at 50.000 mennesker får fribilletter, skønt vi giver 200 kr. i statstilskud pr. billet. Jeg kan f. eks. nævne Bent Haller, der vil få 180.000 kr. i tilskud over 3 år, og sådan kunne man blive ved. Jeg kan nævne, at der nu kommer et lovforslag her, hvorefter vi skal give mere i tilskud til Zoologisk Have, så dér har ministeren fuldstændig ret. Jeg er ganske klar over, at der sløses, men det mener ministeren altså ikke at der gør, og jeg må så beklage, at ministeren ikke kunne mande sig op til i hvert fald at sige, at heller ikke kulturen kan gå fri for de nedskæringer, der kommer, men det må vi have til gode til en anden gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.